

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200462
Dátum vydania rozhodnutia: 18.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200462.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci sťažovateľa: Okresná prokuratúra Banská Bystrica, Partizánska 1, 975 63 Banská Bystrica, proti žalovanému: Mesto Banská Bystrica, Československej armády 26, 974 01 Banská Bystrica, za účasti: 1/ Bravo Consulting s. r. o., IČO: 47 945 044, Viestova 7B, 974 01 Banská Bystrica, 2/ Slovenská autobusová doprava Lučenec, a. s., Mikušovská cesta 17, 984 01 Lučenec, o preskúmanie zákonnosti Opatrenia - Oznámenia k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác č. OVZ - SU 132234/22996/2015/Boj, ev. č. 502/2015 z 26.08.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/56/2016-76 zo dňa 01.12.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/56/2016-76 zo dňa 01.12.2016 z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správny súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného Opatrenia - Oznámenia k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác č. OVZ - SU 132234/22996/2015/Boj, ev. č. 502/2015 z 26.08.2015.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že podľa neho posúdiť skutočnosť, či stavebná úprava ohrozuje záujmy spoločnosti, je možné len v konaní o žiadosti o povolenie stavby. Takéto tvrdenie nemá oporu v § 55

ods. 2 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), podľa ktorého stačí ohlásenie, ak sa stavebnou úpravou neohrozujú záujmy spoločnosti. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že stavebný úrad sa uspokojí s ohlásením stavby vtedy, keď má z podkladov predložených stavebníkom k ohláseniu stavby zistené, že stavebná úprava záujmy spoločnosti neohrozuje. To, či tomu tak je, je predmetom jeho rozhodovacej činnosti, ktorú vykonáva na základe stavebníkom podaného ohlásenia stavebných úprav, či stavebnej úpravy.

3. Žalobca tvrdil, že žalovaný je v konaní, ktoré začne na základe ohlásenia stavby stavebníkom povinný zistiť, či navrhovaná stavba spĺňa niektorý z dôvodov uvedených v § 55 ods. 2, kedy sa s ohlásením môže uspokojiť. V preskúvanom prípade bol teda povinný zistiť, keďže išlo o ohlásenie stavebných úprav, či išlo o stavebné úpravy a ak áno, či išlo o takú úpravu, ktorá nemení vzhľad stavby a zároveň nezasahuje do nosných konštrukcií stavby.

4. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že v preskúvanom prípade išlo o stavebné úpravy, ktoré nemení vzhľad stavby a nezasahovali do nosných konštrukcií stavby. Stavebný úrad musí ďalej zistiť aj to, či stavebné úpravy neohrozujú záujmy spoločnosti. Táto skutočnosť je predmetom zisťovania presne tak, ako dve predchádzajúce. To znamená, že stavebný úrad ju zisťuje z podkladov predložených stavebníkom k ohláseniu stavebnej úpravy. Len v prípade, že ju z týchto podkladov zistiť nie je možné, alebo je zistený opak, nesmie stavebný úrad súhlasiť s realizáciou stavby na základe ohlásenia. Inak povedané, dôvodom na nesúhlas s ohlásením, a teda s určením, že stavbu možno realizovať len na základe stavebného povolenia, nie je nič iné, ako konkrétne zistenie, že z podkladov predložených stavebníkom nevyplýva, že záujmy spoločnosti nebudú ohrozené, t. j. nedá sa z nich zistiť, či záujmy spoločnosti ohrozené nebudú, alebo druhý prípad, keď z nich vyplýva, že záujmy spoločnosti ohrozené budú. Podľa žalobcu už samotný dôvod stavebných úprav, a to dosadenie zdravotníckeho CT zariadenia, ktoré šíri žiarenie ako aj MR prístroja, ktorý vyžaduje osadenie chladiacej jednotky v exteriéri budovy, ktorá je zrejme hlučná, keďže sa navrhuje protihlukové zabezpečenie, je dostatočným podkladom pre žalovaného, že nie je možné stavebné úpravy odsúhlasiť v zjednodušenom režime, pretože bez spoľahlivo zisteného stavu veci nie je možné vylúčiť ohrozenie záujmov spoločnosti.

5. K vyššie uvedeným námietkam krajský súd uviedol, že stavebný úrad vždy posudzuje ohlásenú stavbu, čiže konkrétnu stavbu a samozrejme v celom jej rozsahu, t. j. každú jej súčasť. V tomto prípade to znamená, že v preskúvanej veci musel posúdiť aj protihlukové zabezpečenie a všetky prvky v projekte pre stavbu navrhnuté, teda stavebné úpravy z hľadiska toho, či ich konkrétna realizácia môže ohroziť záujmy spoločnosti. Správny orgán musí vždy spoľahlivo zistiť rozhodné skutočnosti, na základe ktorých rozhoduje. To znamená tak pri ohlásení stavby a súhlase s ním, ako aj pri vydaní stavebného povolenia. Argumentácia, že len v konaní o povolení stavby možno spoľahlivo zistiť stav veci, preto podľa názoru správneho súdu neobstojí.

6. Podľa názoru krajského súdu neobstojí ani ďalší žalobný dôvod, podľa ktorého žalovaný neskúmal účel stavebných úprav z hľadiska toho, či nebude ohrozovať záujmy spoločnosti a na podklade dokumentov predložených s ohlásením stavebných úprav nemohol mať za dostatočne preukázané zabezpečenie ochrany záujmov spoločnosti, pretože to mohol skúmať len v riadnom stavebnom konaní. Tento dôvod nemá oporu v obsahu správneho spisu. Žalobca poukazuje na technickú správu a namieta, že chýba špecifikácia chladiacich jednotiek a špecifikácia protihlukového zabezpečenia, ktorá má vyplývať len z opatrenia stavebného úradu. Tieto dôvody neobstoja, pretože nemajú oporu v správnom spise a nie sú ani dostatočne konkrétne, čo konkrétne žalovaný nesprávne vyhodnotil. V správnom spise sa nachádza projektová dokumentácia, ktorá obsahuje výkres - protihlukové zabezpečenie, pôdorys a výkres rez, a teda spis obsahuje špecifikáciu protihlukového zabezpečenia. Parametre tohto protihlukového zabezpečenia sú potom uvedené aj v napadnutom opatrení. To znamená, že majú podklad v projektovej dokumentácii. Prílohou týchto výkresov protihlukového zabezpečenia je aj tabuľka zdroje chladu, ktorá obsahuje údaje o zariadeniach a ich chladiacom výkone, akustickom tlaku a akustickom výkone. Žalovaný posudzoval takúto projektovú dokumentáciu a dospel k tomu, že záujmy spoločnosti narušené nebudú, keď vydal opatrenie, ktorým súhlasil s realizáciou stavby.

7. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie výlučne z dôvodov nezákonnosti uvedených v žalobe tak, ako boli žalobcom formulované. Súd nie je oprávnený tieto dôvody konkretizovať alebo dopĺňať podľa výsledku prieskumu správneho spisu a rozhodnutia správneho orgánu a tak ich za žalobcu vyhľadávať.

8. Žalobca tvrdil, že žalovaný neskúmal, aký vplyv bude mať stavebná úprava na záujmy spoločnosti, lebo inak by musel určiť, že treba aby bolo v predmetnej veci vydané stavebné povolenie. Takéto tvrdenie ale nezodpovedá, ako je vyššie uvedené správneho spisu, ktorého súčasťou je projektová dokumentácia, ktorá obsahuje opatrenia proti hluku a opatrenia proti žiareniu.

9. Ďalej žalobca tvrdil, že podklady rozhodnutia nestačia na dostatočné preskúmanie zabezpečenia ochrany záujmov spoločnosti, pričom poukazuje na nedostatočnú špecifikáciu chladiacich zariadení. Z obsahu spisu ale vyplýva, že súčasťou projektu je táto špecifikácia chladiacich zariadení, v ktorej sú tieto charakterizované hodnotami akustického tlaku a akustického výkonu. Takéto podklady je potom možné porovnať s navrhnutým riešením protihlukovej steny. Podľa názoru krajského súdu treba súhlasiť so žalovaným, že výber riešení a opatrení potrebných na elimináciu hlučnosti bol na projektantovi, pričom žalovaný posúdil to, či projektantom navrhnuté riešenie je také, ktoré vylučuje ohrozenie záujmov spoločnosti. Projekt obsahuje východiská - hlučnosť zariadení, ktoré majú byť po stavebných úpravách v stavbe umiestnené a projektové riešenie protihlukového zabezpečenia, ktoré vylúči ohrozenie záujmov spoločnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný mal dostatok podkladov na to, aby posúdil, či bola splnená podmienka vylúčenia negatívnych vplyvov na záujmy spoločnosti.

10. Z vyššie uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že z dôvodov uvedených v žalobe nebolo napadnuté rozhodnutie v rozpore so zákonom. Krajský súd preto žalobu podľa § 190 SSP pre jej nedôvodnosť zamietol.

11. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania tomu žalobcovi, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. Žalobca v tomto konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania ďalších účastníkov krajský súd rozhodol podľa § 169 SSP, podľa ktorého má ďalší účastník právo na náhradu tých trov konania, ktoré mu vznikli v dôsledku toho, že plnil povinnosti, ktoré mu uložil súd. V tomto konaní súd ďalším účastníkom neukladal povinnosti, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

12. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/56/2016-76 zo dňa 01.12.2016 podal žalobca v podaní sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 26.01.2017 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, v ktorej namietal, že krajský súd nepostupoval správne, keď na vyššie opísaný skutkový stav aplikoval ust. § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona, vzhľadom na to, že v predmetnom prípade nebola splnená hypotéza tejto právnej normy, a teda nebol daný dôvod na jej použitie.

13. Citované zákonné ustanovenie určuje podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby pre realizáciu stavebných úprav stavebnému úradu postačovalo ohlásenie.

14. Ako už konštatoval vo svojom rozsudku krajský súd, splnenie prvých dvoch podmienok (t. j. skutočnosť, že stavebnými úpravami sa podstatne nemení vzhľad stavby a nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby) nebolo medzi účastníkmi sporné. Sťažovateľ je však toho názoru, že v predmetnej veci nebola splnená tretia podmienka vzhľadom na to, že stavebný úrad nemal (a z podkladov pripojených k o hláseniu ani nemohol mať) v čase vydania žalobou napadnutého opatrenia jednoznačne preukázané, že stavebnými úpravami sa neohrozujú záujmy spoločnosti.

15. Stavebný úrad bol povinný skúmať vplyv stavebných úprav na záujmy spoločnosti, ako aj ich účel.

16. Sťažovateľ mal za to, že takéto posúdenie pri tak závažných veličinách ako je žiarenie a hluk aj s poukazom na skutočnosť, že v tesnej blízkosti zdrojov tohto žiarenia a hluku sa nachádzajú bytové domy, bolo v danom prípade možné vykonať len v stavebnom konaní, ktoré je už svojou procesnou povahou dôslednejšie a konkrétnejšie.

17. Je potrebné vziať do úvahy špecifiká každého prípadu. V danom prípade je budova polikliniky, v ktorej sa stavebné úpravy vykonali, bezprostredne susediaca s bytovým domom, pričom nemožno vylúčiť porušenie práv a oprávnených záujmov jeho obyvateľov a taktiež im nemožno uprieť možnosť v povoľovacom konaní uplatniť svoje práva ako účastníkov konania. Obyvatelia tohto bytového domu legitímne očakávali, že na osadenie zdrojov žiarenia a hluku je potrebné stavebné povolenie, keďže týmto môže byť ohrozená kvalita ich bývania, pričom vo svojom podnete poukázali na to, že neboli prizvaní do konania.

18. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa sťažovateľ domnieva, že v danom prípade stavebný úrad žiadnym spôsobom neskúmal, či najmä účel stavebných úprav nebude ohrozovať záujmy spoločnosti.

19. Na základe vyššie uvedených dôvodov s poukazom na ust. § 462 ods. 1, ods. 2 SSP sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd SR ako kasačný súd rozhodol tak, že zmení rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/56/2016-76 zo dňa 01.12.2016 tak, že preskúmané Opatrenie - Oznámenie k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác č. OVZ - SU 132234/22996/2015/Boj, ev. č. 502/2015 z 26.08.2015 mesta Banská Bystrica, ako vecne a miestne príslušného stavebného úradu, zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, eventuálne, že zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

20. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa, ktoré krajskému súdu doručil dňa 24.03.2017, uviedol, že k splneniu podmienok pre realizáciu stavebných úprav v prejednávanvej veci zaujal názor Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky vo svojom rozhodnutí č. OU-BB-OVBP2-2016/007803,DD zo dňa 29.02.2016, keď rozhodol, že nevyhovuje protestu prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podaného pod č. Pd 170/15/6601-5 zo dňa 21.01.2016, ktorá tento podala proti Opatreniu - Oznámeniu mesta Banská Bystrica zo dňa 26.08.2015 pod č. OVZ - SU 132234/22996/2015/Boj, ev. č. 502/2015.

21. Má za to, že stavebný úrad posúdil ohlásené stavebné úpravy a udržiavacie práce v súlade s § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona, pri posudzovaní ohlásených stavebných prác vychádzal z predložených podkladov a postupoval v zmysle ustanovení stavebného zákona, ako aj v zmysle ustanovení správneho poriadku. Má za to, že proces posudzovania podaného ohlásenia stavebných úprav a udržiavacích prác stavebníkom Bravo Consulting s. r. o. a vydanie predmetného Oznámenia sú zákonné.

22. Žalovaný ďalej poukazuje na skutočnosť, že vykonal na základe oznámenia Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov na ul. ČSA 27 a 29 KRANKASA Banská Bystrica, zastúpeného predsedom SVB a NP KRANKASA p. doc. F. F. T., X., dňa 17.12.2015 za účasti žiadateľov a dotknutých osôb štátny stavebný dohľad, záverom ktorého bolo, že prekročenie prípustnej hodnoty ekvivalentnej hladiny A zvuku nebolo namerané. Žalovaný k dnešnému dňu neprijal žiadny nový podnet od vlastníkov bytov, ani tretích osôb, ktoré by preukazoval nadmernú hlučnosť osadeného MR prístroja.

23. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

24. Spoločnosť Bravo Consulting s. r. o. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že ako stavebník v zložitom a časovo náročnom povoľovacom procese splnil všetky zákonom uložené

povinnosti. Dňa 15.07.2015 podal na Mestský úrad v Banskej Bystrici písomné ohlásenie k uskutočneniu stavebných úprav, ktorých účelom bolo osadenie nového prístroja MR a CT. Na základe tohto ohlásenia mu bolo doručené Oznámenie Mestského úradu v Banskej Bystrici zo dňa 26.08.2015, v ktorom neboli konštatované žiadne námietky zo strany mesta Banská Bystrica.

25. Účastník konania má za to, že sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, nakoľko v kasačnej sťažnosti sa nenachádzajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jej opodstatnenosť.

26. Má za to, že v rámci súdneho konania pred Krajským súdom v Banskej Bystrici bolo sporným len to, či Mestský úrad Banská Bystrica ako stavebný úrad skúmal pri vydávaní predmetného Oznámenia splnenie podmienky verejného záujmu.

27. Účastník konania má za to, že príslušný stavebný úrad pri vydávaní predmetného Oznámenia na základe skôr podaného ohlásenia zo strany stavebníka vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu vo veci splnenia podmienky verejného záujmu, nakoľko jeho podkladom bol vypracovaný technologický projekt spoločnosti SIEMENS, s. r. o. a projektová dokumentácia vypracovaná projektantom. Podmienka ochrany verejného záujmu v čase vydania Oznámenia mesta Banská Bystrica bola dostatočne preskúmaná.

28. Navrhuje preto, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

29. Ďalší účastník Slovenská autobusová doprava Lučenec, a. s. sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Vo veci kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

32. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/56/2016-76 zo dňa 01.12.2016, ktorým tento zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa tento domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia - Oznámenia mesta Banská Bystrica č. OVZ - SU 132234/22996/2015/Boj, ev. č. 502/2015 z 26.08.2015 k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác.

33. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že predmetným Oznámením mesto Banská Bystrica oznámilo, že nemá námietky na uskutočnenie stavebných úprav a udržiavacích prác stavebníka Bravo Consulting s. r. o., Vestova 7B, Banská Bystrica, IČO: 47 945 044, v zastúpení spoločnosťou SLOVEX s. r. o., Kukučínova č. 22, Banská Bystrica, ktoré písomné ohlásenie k uskutočneniu stavebných úprav a udržiavacích prác v budove súpisné č. XXX. (poliklinika) na Hornej ulici č. 62 v Banskej Bystrici, na parcele KN-C č. XXXX/X v k. ú. B. B. stavebník podal dňa 15.07.2015 na Mestský úrad v Banskej Bystrici, stavebný odbor - stavebný úrad.

34. Vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti bolo preukázané výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, kde vlastníkom predmetnej parcely je Slovenská autobusová doprava Lučenec, a. s., Mikušovská cesta č. 17, Lučenec. Stavebník preukázal nájomnú zmluvu s prenajímateľom uzatvorenú dňa 17.08.2015.

35. Účelom stavebných úprav bolo osadenie nového prístroja MR a CT zariadenia a s tým súvisiaca

malá zmena dispozície zdravotníckeho zariadenia. Stavebné úpravy tak ako boli navrhnuté v suteréne polikliniky spočívali vo vybúraní nenosných priečok a realizácii nových priečok, vyhotovenie základu pre prístroj MR a CT zariadenie, vyhotovenie protihlukového zabezpečenia pre vonkajšiu chladiacu jednotku UU30WU42, osadenie chladiacich jednotiek na konzoly na obvodovom plášti v dvorovej časti objektu s dobou realizácie do konca mesiaca december 2015.

36. Na základe podnetu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov KRANKASA, so sídlom Československej armády 27, Banská Bystrica prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica preskúmala predmetné opatrenie, ako aj postup, ktorý mu predchádzal a následne dňa 21.01.2016 podala proti uvedenému opatreniu protest prokurátora vedený pod č. Pd 170/15/6601-5.

37. Opatrenie považovala za nezákonné vzhľadom k tomu, že žalovaný pred jeho vydaním nemal spoľahlivo zistený skutkový stav veci s poukazom na to, že nebola dostatočne preukázaná skutočnosť, že navrhované stavebné úpravy neohrozujú záujmy spoločnosti.

38. Stavebný úrad nemienil protestu prokurátora vyhovieť, preto ho predložil Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky ako nadriadenému orgánu, ktorý rozhodnutím zo dňa 29.02.2016 vydaným pod č. OU-BB-OVBP2-2016/007803,DD protestu prokurátora nevyhovel. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2016.

39. Vzhľadom ku skutočnosti, že okresný úrad protestu prokurátora nevyhovel, podal sťažovateľ dňa 27.04.2016 proti opatreniu žalovaného žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

40. O žalobe bolo rozhodnuté vyššie špecifikovaným rozsudkom tak, že táto bola zamietnutá.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

41. Podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona, ohlásenie stavebnému úradu postačí

- a) pri jednoduchej stavbe, jej prístavbe a nadstavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí,
- b) pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie,
- c) pri stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby, nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby, nemení sa spôsob užívania stavby a neohrozujú sa záujmy spoločnosti,
- d) pri udržiavacích prácach, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, požiarne bezpečnosť stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie a pri všetkých udržiavacích prácach na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou,
- e) pri stavbách elektronických komunikačných sietí (nosiče telekomunikačných zariadení) umiestňovaných na existujúcich objektoch, ktoré nepresahujú výšku 6 m, šírku 2,5 m a nezasahujú do nosných konštrukcií stavby,
- f) pri prízemných stavbách elektronických komunikačných sietí, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 4,5 m,
- g) pri výmene alebo dopĺňaní telekomunikačných zariadení na existujúcich stavbách elektronických komunikačných sietí, keď nedôjde k zmene stavby,
- h) pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona, stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

43. Podľa § 57 ods. 2 stavebného zákona, stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak. Ohlásenú reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², môže stavebník začať uskutočňovať len do jedného roka odo dňa doručenia oznámenia stavebného úradu stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu.

44. Podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona, stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

45. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

46. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

47. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

48. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe.

49. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

50. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

51. Z vyššie citovaného ust. § 57 stavebného zákona vyplýva, že ohlasovanie drobných stavieb vybraných stavebných úprav a udržiavacích prác predstavuje zjednodušený proces. Z hľadiska verejných záujmov ide o stavby menej významné, a preto nepodliehajú stavebnému povoleniu. Obec ako stavebný úrad má právo prijať ohlásenie, oznámiť stavebníkovi, že proti uskutočneniu nemá námietky alebo určiť, že ju možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

52. V danom prípade ohlásenie sa neprerokúvava v správnom konaní, nerobí sa konanie s dotknutými orgánmi štátnej správy a tými, ktorí by mali v stavebnom konaní postaviť účastníka konania a nevydáva sa správne rozhodnutie. Tento zjednodušený postup sa vzťahuje len na stavby a stavebné práce určené v § 55 ods. 2 stavebného zákona.

53. Kasačný súd na základe obsahu administratívneho spisu konštatuje, že mesto Banská Bystrica pred vydaním predmetného Oznámenia k ohláseniu stavebných úprav a udržiavacích prác zohľadnil skutočnosť, že stavebník predložil stavebnému úradu rozhodnutie (súhlas) Regionálneho úradu verejného zdravotníctva č. A/2015/03806 zo dňa 29.12.2015, ktorým tento vyhovel návrhu účastníka konania ZDRAVOMAK, s. r. o., Viestova 7B, Banská Bystrica a podľa § 13 ods. 4 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov s uvedením priestorov zdravotníckeho zariadenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek v špecializovanom odbore rádiológia, pracovisko magnetická rezonancia, nachádzajúcom sa v budove polikliniky, Horná 62, v Banskej Bystrici do prevádzky súhlasí. Uvedeným rozhodnutím boli tiež schválené prevádzkové poriadky pre činnosť zdravotníckeho zariadenia v predmetnej prevádzke.

54. Ďalej účastník doložil vyhlásenie spoločnosti SIEMENS Siemens Healthcare s. r. o., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, že zdravotnícke zariadenie MAGNETOM Vero, výrobné číslo 40302, dodané a inštalované touto spoločnosťou v novembri 2015 v Poliklinike Banská Bystrica je magnetickou rezonanciou a funguje na princípe magnetického poľa. Z tohto dôvodu pri svojej činnosti nevytvára žiadne nebezpečné röntgenové žiarenie. Zároveň spoločnosť SIEMENS vyhlásila, že do dňa vydania uvedeného vyhlásenia, t. j. do 28.01.2016 tejto poliklinike dodávali a neinštalovali iné zariadenie, ktoré by fungovalo na princípe röntgenového žiarenia.

55. Vzhľadom k tomu, že nehnuteľnosť sa nachádza v ochrannom pásme Pamiatkovej rezervácie Banská Bystrica, k predmetným stavebným úpravám vydal Krajský pamiatkový úrad Banská Bystrica záväzné stanovisko pod č. KPUBB-2015/16301-2/54100/FLO zo dňa 10.08.2015, ktorým určil uvedený zámer za prípustný.

56. Chladiaca jednotka je technickým zariadením, ktoré nie je súčasťou stavby ani stavebným výrobkom, ktoré by so samotnou stavbou tvorili kompaktný celok. Stavebné úpravy boli posúdené Ing. F. V., autorizovaným stavebným inžinierom, registrovaným pod č. XXXX*IX statika stavieb, ktorý v technickej správe konštatoval, že v rámci stavebných úprav nedôjde k zásahu do žiadnych nosných ani stužujúcich konštrukcií objektu. Ďalej konštatoval, že povolenými stavebnými úpravami sa nezmení spôsob užívania stavby a po ich zrealizovaní sa druh stavby nemení a stavba zostane zdravotníckym zariadením.

57. Skutočnosť, že v danom prípade išlo o stavebné úpravy, ktoré nemenili vzhľad stavby a nezasahovali do nosných konštrukcií medzi účastníkmi sporná nebola.

58. Podľa názoru kasačného súdu je možné v celom rozsahu sa stotožniť s právnou argumentáciou krajského súdu.

59. Z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že stavebný úrad posudzoval ohlásené stavebné úpravy v súlade s ust. § 55 ods. 2 písm. c) stavebného zákona.

60. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd SR ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

61. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd SR tak, že sťažovateľovi, ktorý v konaní nebol úspešný ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP).

62. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v senáte zloženom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.